Vogelreis naar Tarifa

Mike Hirschler

Lunch onder Castillo de Castellar

FOTO'S: ROELY BOS

Bij de nieuwjaarsborrel op 10 januari 2018 kwam Mike Hirschler, die onze Vogelwerkgroep al een paar keer begeleidde op een buitenlandreis, vertellen over de plannen een excursie naar Tarifa te organiseren. Dat was niet voor dovemansoren, en op 13 september vertrokken we met 13 mensen voor een heerlijke week vogels kijken naar Tarifa in Zuid-Spanje.

Dag 1, 13/9, heenreis

Na een voorspoedige vlucht komt de vertraging. Voordat we aan de beurt zijn met het huren van de busjes en voordat alle papieren zijn ingevuld zijn we al anderhalf uur verder. Daarna moeten we nog zeker een uur wachten bij het ophalen ervan, want de vorige klanten, werd gezegd, hebben de busjes niet op tijd teruggebracht en dus zijn ze er gewoon nog niet. Al met al komen we pas tegen 16 uur aan bij hotel Mesón de Sancho. We lopen nog een snel rondje achter het hotel om toch nog wat te vogelen vandaag. Hoog in de lucht onze eerste Vale Gieren, Dwergarenden en heel hoog waarschijnlijk een belletje Wespendieven. Een Boomkruiper en wat ander klein spul tellen ook mee. Deze dag 13 soorten op de lijst, want onderweg zijn ook al twee Bijeneters gezien vanuit de busjes.
Er blijken nog twee andere groepen Nederlanders actief op dit moment: eentje van Birding Breaks, ook in ons hotel en eentje o.l.v. ons VWGA-lid Frank van Groen, alleen wel voor SNP, die elders zijn kwartier heeft.
De mensen in het hotel zijn zeer aardig en benaderbaar. We borrelen en lijsten na het diner buiten op een terrasje; het is heerlijk weer.

Een volwassen Aasgier

Dwergarend, donkere vorm

Dag 2, 14/9, Cazalla

Bij het opstaan om zeven uur is het nog stikdonker. Er roept een Bosuil en een Roodborst zingt in de tuin. Het is zwaar bewolkt. Oei! Die bewolking lost gelukkig al snel op en het wordt warm vandaag, zelfs 30 graden op een gegeven moment. Terwijl, blijkt achteraf, de BB-groep anderhalf uur meer oostelijk in de regen zit, ontsnappen wij bij het strand met enkele druppels.
Na het ontbijtbuffet en het zorgvuldig inpakken van alle telescopen en stoeltjes in de busjes vertrekken we om negen uur en zijn een kwartier later op Cazalla, een van de uitkijkposten. We zijn in het begin vrijwel de enigen, maar in de loop van de ochtend stromen de busjes en auto's binnen. Dit is een van die punten waar je echt een paar uur moet afwachten wat er komen gaat. We zien al snel Vale Gierzwaluwen overvliegen, dan de eerste Slangenarenden. Een Engelsman wijst ons op onze eerste, en tevens laatste voor vandaag, Wespendief. Daarna flink wat Dwergarenden, vooral witte fases. De Engelsman, Pete, duidt een plek uit waar we naartoe moeten vanwege o.a. Marmereenden. Dat gaan we zeker doen. Kleine Zwartkop, Putters, Roodborsttapuiten en Huismussen zien we op de hellingen en we horen een Winterkoning. Later op de ochtend zien we bij de vuurtoren een grote bel van enkele honderden verondersteld Wespendieven, die vooral Zwarte Wouwen blijken te zijn. Die hebben daar vast in de buurt overnacht in een valleitje en komen nu weer in de wieken. Pete vertelt dat de vele kleine windmolens vervangen worden door grote. Ook weet hij te melden dat door constante monitoring tijdens het trekseizoen de windmolens worden stilgezet als

er veel trek is. Dat heeft het aantal slachtoffers onder de Vale Gieren teruggebracht van 300 naar 30. Inmiddels wordt het steeds drukker op Cazalla. Dan ontdekken we in de verte hoog boven ons zomaar een groep van zeker vijftig Slangenarenden, zo veel heb ik er nog nooit bij elkaar gezien. Er vliegen een paar Vale Gieren langs, ze blijven in de buurt hangen. Het bezoekerscentrum is nu ingericht, er is een wc, maar koffie kan je er helaas niet krijgen. De eerste Zwarte Wouwen komen dichterbij. Als we om 12 uur weg willen vliegen er ineens zes Aasgieren over. Eigenlijk kun je helemaal niet weg! Dan zien we wel twintig Aasgieren, oud en jong, en zes Slangenarenden komen heel laag over. Machtige dieren allemaal! Heel hoog vliegen twee Zwarte Ooievaars.

Rüppells Gier, onvolwassen, een topper om te zien!

We rijden uiteindelijk pas rond 13 uur naar de Lidl in Tarifa, zien onze eerste Geelpootmeeuwen en Zwarte Spreeuwen, doen er de lunchinkopen en rijden naar Playa de Los Lances voor de lunch.
Maar niet nadat we even de parkeerplaats van Tarifa bezocht hebben om een Grauwe Buulbuul te zien, maar dat mislukt. Wel horen we een Cetti's zanger. Tweemaal 2 euro parkeerkosten naar de sodemieter.
Bij de Playa aangekomen is het enorm druk. Alle mogelijk kitesurfbedrijven zijn er aanwezig, de ene kite-school na de andere. Het strand en de zee zijn vol met jong bezoek en er wordt druk gesurft en gekite. Langs het strand lopen lijkt niet aan de orde. We eten er onze lunch en vertrekken weer als de Kuifleeuwerik is gespot.
Vanaf de Playa rijden we naar Punta Carnero. Op weg erheen stoppen we bij een vallei waar twintig Zwarte Wouwen rondvliegen. Roodborsttapuiten zitten achter elkaar aan en we horen een Cetti's Zanger. Het bezoekerscentrum is net gesloten als wij er om 15:15 uur aankomen. We kijken over zee en zien niets dan mist en enkele grote schepen op zee. Dichterbij op een platte rotspartij voor de kust zien en horen we Regenwulp, Steenloper en Drieteenstrandloper. Wat Geelpootmeeuwen betwisten een soortgenoot een net gevangen vis en vlak voor vertrek merken we nog een groepje

De Kuifleeuwerik houdt gevaar uit de lucht goed in de gaten

Kuhls Pijlstormvogels op boven zee die redelijk goed te zien zijn.
Via Algeciras rijden we naar de andere kant van de weg, zomaar links afslaan op een weg is verboden, en gaan een dirtroad in naar uitkijkpunt El Algarrobo. Als je aan komt rijden vanuit het noorden lijkt het net Stonehenge in het klein. Er zitten twee tellers van Fundación Migres, een Spaanse organisatie die de trekvogels monitort en in de gaten houdt. Het lijkt erop dat de trek vandaag voorbij is, we zien vrijwel niets. Dan ineens een Rüppells Gier, prachtig te zien en te vergelijken met enkele Vale Gieren die ook overvliegen. Dan duurt het maar even en een juveniele Spaanse Keizerarend vliegt voorbij . Beide zijn absolute toppers! Er jakkert nog een Sperwer voorbij. In de verte ligt de haven van Algeciras, het wordt zwaar bewolkt, maar er valt geen regen. Het is bijna 17 uur, "het loket gaat dicht", twintig Boerenzwaluwen vliegen nog langs.
Het was een mooie dag. Een deel van de groep gaat onmiddellijk aan het bier, een deel gaat zwemmen. Gezellig!

Dag 3, 15/9, Los Lances, Bolonia, Barbate en Trafalgar

Als we om 9 uur vertrekken is het nog mistig. Gelukkig trekt de mist snel op. De bewolking blijft nog even hangen, maar al gauw wordt het weer lekker warm. De dag begint bij de Lidl, waar we ook nog Kneu, Putter, Kuifleeuwerik en vier onbenoembare torenvalken zien. We gaan ons geluk weer beproeven op de parkeerplaats in Tarifa bij de oude stadswal om de Grauwe Buulbuul te zoeken. Het is er echter doodstil en dus moet er even wat geluid aan te pas komen om er eentje uit de tent te lokken.

De Blauwe Rotslijster was meteen in zicht

Dat werkt en het duurt niet lang of iedereen kan een Grauwe Buulbuul zien in de scoop. Mission accomplished en binnen 20 minuten zijn we weer weg. Dat was die 2 euro dit keer wel waard! Een plaspauze brengt enkelen van ons nog even in een tehuis voor ouden van dagen in Tarifa. Daar worden we hartelijk ontvangen. Het ziet er mooi uit daarbinnen. Zo kom je nog eens ergens! Bij het wegrijden komt er een groepje Wespendieven over het dorp heen.
We bereiken het zeer brede strand van Playa de Los Lances via een parkeerplaats bij Tarifa. Uit een nieuwe strandtent klinkt een lekkere dreun. Daar gaan we straks wat drinken. Al snel zien we Drieteenstrandlopers.
Jan declameert een gedicht: “Onbeweeg’lijk bleef de verte, Niets te zien in zee en lucht, Dan een eenzaam strandpleviertje, Dat zijn heil zocht in de vlucht.” Piggelmee, 1955?
Op het strand staat een Audouins Meeuw, op palen zitten Grote Sterns, een Gele Kwik komt over, ver weg lopen Bontbekplevier, twee Rosse Grutto’s, en Kleine Mantelmeeuwen. Een van de Grote Sterns is geringd. Met de telescoop maken we wat foto’s van de ring. Naderhand blijkt dat de vogel op 18 juni 2018 op de Scheelhoek (Goeree-Overflakkee) is geringd en vervolgens op 5 augustus 2018 is waargenomen in Saint-Pair-sur-Mer, Manche, Normandië. En nu dus door ons!
Op de terugweg doen we een bakkie koffie in de strandtent. De tijd vliegt en het is al bijna 12 uur voor we verder westwaarts gaan. Onderweg naar Bolonia maken we een stop in de velden. Op een rotspunt en op een gebergte in de verte zijn Vale Gieren te zien en in een boom twee Raven. We rijden naar Bolonia, en dan de Sierra de la Plata (Zilverberg) in voor de lunch. Het landschap beneden is prachtig en bestaat uit een woud van parasoldennen die als broccoli’s in het landschap staan. Een enorm strand bij Bolonia is goed te zien, evenals de resten van een Romeinse opgraving, en een enorm zandduin dat het bos insteekt. We lunchen tegenover een prachtige verticale rots, waar binnen de kortste keren een Blauwe Rotslijster word gezien. Roely ontdekt een Rode Wouw boven ons. Bij een korte wandeling horen we een Torenvalk klagen, komt de prachtige Pasjavlinder voorbij en zien we op de valreep toch weer Vale Gieren die met de poten vooruit hun landing op de rots inzetten. Tegelijkertijd komen Sperwer, Zwarte Wouw en Slangenarend langs.
Terwijl we naar Zahara de los Atunes rijden breekt een machtig onweer los. Het flitst, knettert, dondert en stortregent. Maar dat duurt niet lang en tegen de tijd dat we bij Barbate zijn is het alweer bijna droog. Net voor Barbate zitten in een veldje langs de

Zwarte Ibis

weg een twintigtal Kaalkopibissen, allemaal geringd. Men is hier bezig met een herintroductieproject voor deze in Europa uitgestorven en elders zwaar bedreigde soort. Er zijn ook veel Gele Kwikstaarten en in de verte komt een vlucht van 36 Zwarte Ibissen langs. Nog voor Barbate slaan we een zandweg in, parkeren de busjes en gaan aan de wandel in een moerassig terrein. Er zitten hier veel steltlopers: Strandplevier, Groenpootruiter, Zwarte Ruiter, Bonte Strandloper, Bontbekplevier, Tureluur, Lepelaar, Kleine Zilverreiger, Blauwe Reiger en een Grauwe Vliegenvanger en Roodborsttapuit op een hek. Er is een nieuw pad aangelegd door de marismas, met bankjes en al. Het gebied is goed te overzien. Wilde eend, Geelpootmeeuwen en een discussie over een zeer verre vermeende kiekendief. Er beweegt een mooi groepje Flamingo’s in de verte, Steltkluten foerageren, en Oeverloper en Witgatje vallen in.
We rijden door naar Trafalgar Point, waar we in het dorp parkeren en de laatste kilometer naar de vuurtoren lopend moeten afleggen. Even lekker de benen strekken, want we hebben al veel gezeten vandaag. We komen er via een mooie slingerweg. De man die de kaartjes voor de parkeerplaats verkoopt, verkoopt ook ijsjes, waar dankbaar gebruik van wordt gemaakt, want het is alweer 27 graden. Voor de toren zetten we vuurtorenliefhebbers Johan en Brigit samen op de foto, lopen een stukje om de toren heen en keren terug naar het hotel. Daar zijn we pas om 20 uur, dus we eten laat vandaag. Om 22 uur pas lijsten, 32 nieuwe soorten vandaag.

Dag 4, 16/9, La Janda

Na een klein half uurtje rijden slaan we de weg in naar het voormalige moeras van La Janda. Het is meteen raak. We hebben er nog geen 100 meter gereden: Graszanger, Paapje, Roodborsttapuit, Bruine Kiek, wespennest, Grauwe Gors, Kneu, Putter, Rode Patrijs en een prachtige juveniele Steppekiek, die van nabij helaas maar door drie mensen gezien wordt. Johan en Brigit vermaken zich met de springkomkommers, waarbij Johan gillend van het lachen de volle laag krijgt. Vanaf het begin van de lange dijk die door het gebied loopt, zien we veel Ooievaars in de rijstvelden, honderden Grauwe Gorzen vliegen in groepen overal. In de verte zien we Bruine en Grauwe Kiekendieven. Het mag dan windkracht NO 8 zijn, het is inmiddels heerlijk warm geworden en in de loop van de dag kunnen we 32,5 graden noteren. We waaien bijna weg, maar dat mag de pret niet drukken. Twee vermeende Ralreigers worden op

Graszanger, vogel van de lage vegetatie

grond van een foto juveniele Kwakken en na de reis blijkt van foto's van Roely dat er tussen de duizenden op zonnebloemen foeragerende Huismussen ook veel Spaanse Mussen hebben gezeten. Heel veel Ooievaars staan op een lange rij op een dijkje, een Hop schiet voorbij, Kleine Zilverreigers staan met hun gele voeten op de donkere modder. We lopen ergens een katoenplantage op, want niet iedereen kent dit gewas. Er zijn hier enorme monocultures van, evenals van gierst, zonnebloemen en rijst. Er komt geen eind aan de velden. Ook anderen maken kennis met de springkomkommers.
We lunchen in het veld bij een brug over een kanaal, waar op zeker moment twee IJsvogels overflitsen. Na de lunch vraagt een Amerikaan wat 'daar' in een struik zit. Het is ver weg. Even wordt aan Kuifkoekoek gedacht, maar het is een Grijze Wouw. Als hij opvliegt kan je mooi de tekening op de vleugels zien, maar ook de vreemde manier van vliegen, net een vlinder. In de buurt moet een Moorse Nachtzwaluw te vinden zijn. Er staat al een Engelsman te fotograferen en hij wijst ons fluisterend het dier. Dat was een makkie, binnen twee minuten hadden we de vogel in beeld! Hij ligt op de grond, een meter of twee van het hek dat dit weggetje afgrenst, tussen de bladeren van de abelen, die hier een struikvorm hebben. Het duurt even voordat iedereen hem in beeld heeft. Het is ook verrekte lastig om hem te ontdekken, wat een schutkleur. Voor de verandering is iedereen eens rustig en stil. Met één oog af en toe half open houdt hij ons in de gaten. Na dit spektakel rijden we terug naar de grote weg, om onderweg op de dijk nog een ander spektakel te mogen aanschouwen. Er zitten vele honderden Ooievaars op de dijkjes, in de rijstvelden en in de lucht. In groepen stijgen ze spiralend op om zich bij andere groepen te voegen, steeds hoger, en wenden daarna allemaal de kop in één richting om de tocht naar Afrika aan te vangen. In de rijstvelden blijven nog enkele honderden zitten. Zien we hier tegen de duizend Ooievaars? Het zou zomaar kunnen. Maar wat prachtig om dit vertrek te mogen meemaken!
Op de grote weg geven we gas en ruim een half uur later zijn we bij het uitkijkpunt van Mirador del Estrecho, waar we een ijsje eten. Op het terras moet je in de luwte zitten, want anders waai je weg. Je zit hier pal aan de kust en ook op ruim 300 meter hoogte. Het giert er door de bedrading van een afdak. Wat hebben wij het toch heel goed gehad vandaag, iets meer landinwaarts. Nogal wat Slangenarenden lijken terug te komen van een poging over te steken. Terug bij El Algarrobo, een van de uitkijk-

punten voor de vogeltrek, waait het beduidend minder hard en het is er heerlijk. Meteen hij aankomst komen er twee groepen van ongeveer veertig Bijeneters overvliegen, het geluid is onmiskenbaar. Er trekken tientallen Dwergarenden over, enkele Slangenarenden en een Rode Wouw. We zien de eeuwige wolk boven Gibraltar hangen, op een rotspunt zit een mooie gekko zonder staart en ook de affodillen, een soort lelies, zijn erg mooi.
Om 18 uur zijn we terug in het hotel, om 19 uur lijsten we op het terras, met vandaag 15 nieuwe soorten. Die Moorse Nachtzwaluw was wel even een cadeautje, maar al het andere evenzeer.
Vanavond staat er een paella op het menu, die ons door de kok zelf wordt opgediend. Het is heerlijk. Het is verder erg gezellig. Op youtube zoeken we nog het liedje Brandend zand op van Anneke Grönloh, want die is vandaag overleden. Dan komen tot groot vermaak allemaal andere oude liedjes langs.

Dag 5, 17/9, Carnero en Los Alcornocales

Deze ochtend rijden we eerst naar de Punto del Carnero, alwaar Johan c.s. vuurtoren 3 en 4 mogen noteren, ook nog eentje op de punt bij Gibraltar. Het waait hier wel hard, maar het valt mee als we de weersverwachting bekijken. Boven ons meteen tientallen Dwergarenden, een prachtig gezicht. Wespendief en Zwarte Wouw zitten er

De Moorse Nachtzwaluw, een van de hoogtepunten

ook tussen, net als een enkele Slangenarend. De vogels lijken niet te gaan oversteken, maar hangen allemaal tegen de wind in. Waait het te hard? Op de rotsen in de zee rusten tientallen Grote Sterns, Geelpootmeeuwen en Audouins Meeuwen. Af en toe komt er een Sperwer op jacht langs. Hierna bezoeken we het parkje 'Parque del Torrejon' bij Palmones. Iedereen wordt meteen geteisterd door muggen, maar we noteren Grauwe Vliegenvanger, Zwarte Roodstaart en Zwartkop. Vanaf het observatorio (wat een bende hier, er wordt vast af en toe een feestje gebouwd) bekijken we het estuarium van de Rio de las Cañas O Palmones. Een groep van twaalf Blauwe Reigers zit tussen de slikken, we ontdekken enkele Ooievaars die al snel worden vergezeld van nog een paar honderd exemplaren. Ook hier komen Dwergarenden over, de 'koplampen' zijn af en toe goed te zien. Met de telescopen ontdekken we Oeverloper, vrouwtje Bruine Kiek, Tureluur en Steltkluut en er vliegt een Roodstuitzwaluw langs.
We rijden al slingerend door een mooi gebied de bergen in. Om 13:15 uur parkeren we op de parkeerplaats onderaan Castellar de la Frontera, een kasteeldorp in het park Los Alcornocales. Onderaan is het stuwmeer van Guadaranque te zien. Eerst lunchen en dan naar boven om het kasteel te bekijken. Binnen de muren van dit kasteel ligt

Een Kleine Torenvalk, te herkennen door zijn aparte geluid

een klein dorpje met heel smalle straten waarin de bewoners allerlei planten hebben gezet. Het is er goed verzorgd en het ziet er zeer lieflijk en mooi uit. We dwalen er doorheen. Een kunstenaar heeft een Amerikaanse Roodstaartbuizerd in de deuropening staan. Hij tekent hem vaak zo te zien en op navraag zegt hij er ook mee te jagen op Konijnen. Boven het kasteel zweven enkele Vale Gieren en dan horen we een apart geluid dat voortgebracht wordt door drie Kleine Torenvalken. Een korte wandeling naar een bron levert qua vogels niets op en ook de bron staat droog. Terugrijdend maken we een stop bij een gesloten restaurant (maandag?). Een korte zoektocht naar de Monarchvlinder levert alleen een Grauwe Vliegenvanger op, waarna we besluiten door te rijden naar de dam. Daar stuiten we op een hek. Dan maar naar een uitzichtpunt waar vandaan we tenminste de dam kunnen zien en in de verte een gewone Buizerd bij een huis. Onderweg terug stoppen we eventjes voor een kijkje bij een kurkfabriek. Om 17:30 uur zijn we weer terug bij het hotel voor borrel, douche en zwembad voor de liefhebbers.
Om 19 uur lijsten en het menu opgeven, wat zoals altijd weer voor verwarring zorgt bij de ober die niet altijd begrijpt wat wij willen. Sommigen nemen namelijk als eerste en tweede gerecht beide keren een voorgerecht, anderen willen een aanpassing van iets wat op de kaart staat, maar dan wel .... Elke dag weer een feestje!

Dag 6, 18/9, naar Chipiona en terug

We starten vandaag vroeg, ontbijt om 7:30 uur en vertrek net na zonsopgang om 8:15 uur. We gaan met een omweg in de richting van Cadiz. Bij het eerste het beste benzinestation gooien we de tanks vol. Het is bijna twee uur rijden naar Laguna Medina. Op het grote veld met windmolens staat alles stil. Geen wind? Na ruim 1,5 uur rijden we de parkeerplaats bij Laguna Medina op. Een wandeling van een kleine kilometer brengt ons naar de vogelkijkhut. Er zit al iemand, die het vast niet leuk vindt dat er ineens dertien man bijkomt, maar daar moet hij het de eerstkomende uren toch even mee doen. Naderhand blijkt hij het helemaal niet erg te hebben gevonden. Achter ons horen we de Cetti's Zanger en voor de hut scheert een Roodstuitzwaluw langs. Op het meer drijven duizenden watervogels, ik heb er hier nog nooit zó veel gezien. Het stikt er van de Meerkoeten (helaas vinden we geen Knobbelmeerkoeten), Geoorde Futen en Dodaarzen. Verder: Krakeend, Witkopeend (een doelsoort vandaag), Krooneend, St. Helenafazantjes, Futen, er vliegen groepen Flamingo's langs, prachtig verlicht in de zon, Tafeleend, Waterhoen, Zwarte Ibis, Witoogeend, Grote Karekiet, Ooievaar, Steltkluut, en een Purperkoet ver weg.
Om 12:15 uur moeten we er toch echt weg en rijden we naar Chipiona, een kleine drie kwartier verderop. Bij de haven van Chipiona moeten Huisgierzwaluwen vliegen, maar die zien wij niet. We eten er in een restaurantje langs het strand, waar velen vooral allerlei visgerechten bestellen. Het eten is basic, maar lekker en het personeel is alleraardigst. Dan wordt de tomtom op Bonanza gericht en een half uur later rijden we de salinas bij Bonanza in. Het kaartje van Engelsman Pete (dag 1) is verhelderend en Tommetje doet de rest. Hier zijn uitgestrekte zoutwinningsvlaktes, zover het oog reikt. Rijdend door de eerste salinas zien we helemaal niets. Komt dat goed vanmid-

dag? Maar het duurt niet lang of we zien een mooie groep Flamingo's, Steltkluten en onze eerste gewone Kluut. Een ander pad slaan we in, in de richting van een busje met andere vogelaars, dus daar moet iets te beleven zijn. In de verte een Visarend in de lucht (later strijkt hij met prooi neer), en in het water Bergeend, heel veel Flamingo's, Tureluur, Zwarte Ruiter, Dunbekmeeuw, Kokmeeuw, massa's Lepelaars, Dwergstern, heel veel gewone Grutto's, Kleine Strandloper met ringen, Grote Zilverreiger, Bonte Strandlopers en Bontbekplevier. Dat was leuk! Het wordt al laat en aangezien het twee uur rijden terug is, moeten we weer weg, maar niet nadat we nog een eindje verder rijden om een door Pete aangegeven meertje te bezoeken waar de Marmereend te zien zou zijn. Die kans mag je niet voorbij laten gaan als je zo dichtbij bent! Op het meer zijn al meteen 50 Dodaarzen te zien en aan de overkant enkele Kwakken in een bosje. We rijden om het meer heen en zien enkele boomstronken in het water waar juveniele en adulte Kwakken zitten, tientallen. En dan wordt gelukkig een Marmereend gezien, dan twee en daarna zelfs drie. Missie geslaagd. Dit was wel even een dingetje, maar wanneer zie je ooit weer Marmereenden behalve hier? Om precies 20 uur zijn we terug.
We maken afspraken voor morgen, want we hebben nog een volledige dag vogels kijken voor de boeg. We blijven lekker in de buurt op de verschillende telposten.

Dag 7, 19/9, trektellen, laatste dag

Vanochtend ontbijten we in alle rust, stallen de koffers in één kamer, rekenen af en gaan naar het bezoekerscentrum Huerta Grande. HG is een hostel, heeft hutten, een bar/restaurant en een bezoekerscentrum. Het ligt mooi verscholen in een bosgebiedje. We horen bij aankomst al Vuurgoudhaan en Boomklever. Er wordt veel gekocht in de winkel en de dienstdoende dame biedt aan een speciale tuin open te stellen voor ons. Achter de afsluiting blijkt zich een ware vogeloase te bevinden. Een gebiedje dat veel groter is dan je zo van buiten zou inschatten. We zien er al meteen Europese Kanaries en Vinken. Een kronkelpad leidt ons naar een observatiehut waar we achter glas een opening in het bosje zien waar water is en waar enkele feeders vogels aantrekken.
We maken een rondje en verlaten HG na een kop koffie. Er komen tientallen Zwarte Wouwen en Vale Gieren overzweven.
Dan rijden we via-via weer terug en brengen de rest van de ochtend door op het uitkijkpunt Cazalla. Daar is de hele ochtend nog niets gezien, dus we hebben niets gemist. We zien wel dat Zwarte Wouwen en Dwergarenden onderlangs de heuvel komen, langs de kustlijn vliegen en niet oversteken. Het waait ook heel hard en blijkbaar is het ongunstig om over te steken.
De lunchinkopen doen we als gewoonlijk bij de Lidl in Tarifa, we rijden nog even het stadje in om postzegels te kopen en een atm te zoeken en rijden voor de lunch naar Observatorio del Estrecho, waar ook een winkeltje is. Dit keer is het open en dus worden er T-shirts gekocht en andere zaken, die we nog niet eerder in HG vanochtend aantroffen. Behalve enkele Geelpootmeeuwen is hier niets te zien. Na de lunch krijgen Mike en Johan een bijdrage van de anderen voor hun rijden en de organisatie van deze reis. Veel dank! Mike gaat zijn bijdrage schenken aan Fundación Migres.

Vale Gier

Als laatste brengen we vandaag een bezoek aan het uitkijkpunt El Algarrobo, waar nu en dan wel wat te zien is. Het leukste hier zijn een Visarend en een mooie Rode Wouw. Er zit veel volk. Veel van de trek zit ontzettend hoog en het is moeilijk te beoordelen wat het allemaal is, op een enkele Slangenarend en Dwergarend na. Mike, Johan en Martijn wandelen een stuk een weggetje op en komen terug met een Staartmees, die hier anders is dan elders in Europa, de ondersoort irbii.

Tegen 16 uur zijn we terug in het hotel en in en rond de kamer van Margreet worden koffers heringepakt (statieven, messen, stoeltjes en bestek erin bijvoorbeeld) en we verkleden ons voor de reis terug naar huis. In een kleine twee uur zijn we terug in de parkeergarage, leveren de busjes in, checken in, eten op het vliegveld een broodje en gaan naar huis.

Dit was echt een leuke, interessante, mooie en gezellige reis. In totaal zagen we 126 soorten vogels, een heel mooi resultaat, veel mooie landschappen en hebben we het droog gehouden. Op naar een volgende keer!